

Psalms 91

Psalms 91.

14 Verſadicht ons in den moꝝghen-ſtonc met uwe goedertierenheꝝde / ſoo ſullen wy juꝝchen: ende verblift zyn in alle onſe dagen.

15 Verblift ons na de daghen [in de welke] ghy ons ghezucht hebt: [na] de jaren [in de welke] wy 't quaet gezien hebben.

16 Laet u werck aen uwe knechten gheſien worden / ende uwe heerlijkheꝝde over hare kinderen.

17 Ende de lieſſicheꝝt des Heeren onſes Godts zy over ons: ende beſtecht ghy het werck onſer handen over ons: Ja het werck onſer handen beſtecht dat.

8 Maecht ons 's moꝝgens vꝝoegh vol uwer genade / Op dat wy met vꝝeught en vꝝolgycken ſingen / Den loop onſes lebens moꝝgen volvꝝingen. Verheught ons / Heer / al t'ſaem vꝝoegh ende ſpade / Na dat ghy ons nu hebt ſoo menigh jaer Seer hart benouwt in uwen tooꝝne ſwaer.

9 Over uwe knechten laet u werck blijcken / Laet over ons kinderen ſchynen u eere / En u heerlijkheꝝt klaer blincken / o Heere / Siegeert ons doen / o God / Heer des aertrycken / En ſtiert ons doch in eenen regten gank / Siegeert ons doen / want wy zyn menſche krank.

Den xcj. Psalm.

Den Psalmiſt ſtelt hier de gelegentheꝝt die het in deſer werelt heeft met alle Godtsalighe / verhalende de menighvuldige weldaden die de gene ontfangen die haer gantschelijck op den Heere verlaten.

1 Die in de ſchuyt - plaetſe des alderhoogſten is gheſeten / die ſal vernacten in de ſchaduwe des Almachtrigen.

Die in Godes bewaringh' ſterck hem begeeft onbeſweecken / Die woont in een vaſt bolletwerck / Dies hy ſeer wel